

Sygn. akt IX Ka 378 / 14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Barbara Plewińska / spr/

Sędziowie - SO Aleksandra Nowicka

- SO Rafał Sadowski

Protokolant - stażysta Marzena Chojnacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2014 roku

sprawy **A. B.**

oskarżonego z art. 278 § 3 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy

z dnia 29 maja 2014 roku sygn. akt II K 116 /14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a. uchyla **punkt II**,

b. wykonanie kary grzywny orzeczonej w punkcie I na podstawie **art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 2 kk** warunkowo zawiesza na okres **3 (trzech) lat** próby;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 378/14

UZASADNIENIE

A. B. został oskarżony o to, że w dniu 20 grudnia 2013 roku

w B. przy ul. (...) w Restauracji (...) dokonał kradzieży telefonu komórkowego marki (...)nr (...), powodując tym straty o wartości 500 zł na szkodę E. M., przy przyjęciu wypadku mniejszej wagi,

- to jest o czyn z art. 278 § 3 kk.

Wyrokiem z dnia 29 maja 2014 roku, Sąd Rejonowy w Toruniu uznał oskarżonego A. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 278 § 3 kk i art. 33 § 1 i 3 kk orzekł wobec niego karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przyjmując za równowartość jednej stawki kwotę 10 złotych.

Na podstawie art. 63 § 1 kk sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w dniu 14 marca 2014 roku przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równoważny jest dwóm dziennym stawkom grzywny.

Nadto sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 50 zł tytułem opłaty i obciążył go kosztami sądowymi.

Apelację od powyższego wyroku wniósł **prokurator** zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego A. B..

Na podstawie na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk i art. 438 pkt 2 kpk orzeczeniu temu zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść orzeczenia w postaci art. 343 § 1, 6 i 7 kpk w zw. z art. 335 § 1 kpk, a polegającą na uwzględnieniu prawidłowego wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym A. B. kary bez przeprowadzenia rozprawy i wydanie następnie wyroku niezgodnego z tym wnioskiem poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przyjmując za równowartość jednej stawki kwotę 10 złotych, podczas gdy wniosek prokuratora o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy zawierał żądanie wymierzenia oskarżonemu kary grzywny z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby.

W konkluzji apelacji prokurator wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 2 kk warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary grzywny na okres 3 lat tytułem próby oraz utrzymanie wyroku w pozostałej części w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie sądowe z naruszeniem przepisów postępowania art. 335 § 1 kpk i art. 343 § 7 kpk, co miało wpływ na treść rozstrzygnięcia.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że do przesłanego do Sądu Rejonowego aktu oskarżenia prokurator załączył w trybie art. 335 § 1 kpk wniosek o wydanie wyroku skazującego wobec A. B. bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczenie wobec niego kary grzywny w wymiarze 50 stawek w kwocie po 10 zł każda z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz o obciążenie oskarżonego kosztami postępowania.

W świetle tych okoliczności Sąd Rejonowy w Toruniu, wbrew uzgodnieniom stron, błędnie nie skorzystał z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary grzywny na okres 3 lat próby. Powyższe nastąpiło wbrew uzgodnieniom stron zawartym w protokole przesłuchania podejrzanego jak i w złożonym przez prokuratora wniosku w trybie art. 335 § 1 kpk. Co istotne, wniosek o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy nie został zmodyfikowany przez żadną ze stron w toku posiedzenia, które odbyło się w dniu 29 maja 2014 roku.

Sąd meriti orzekając na posiedzeniu na podstawie art. 335 § 1 kpk jest związany treścią uzgodnień pomiędzy oskarżonym, a prokuratorem, co wiąże się z tym, że nie może orzec innej kary ani środka karnego od uzgodnionych przez strony. Tym samym złożony w trybie art. 335 § 1 kpk wniosek prokuratora o orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary jest wiążący dla sądu o tyle, że potrzeba dokonania zmiany w jego treści wymaga dokonania modyfikacji wniosku z udziałem stron albo rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych,

w myśl art. 343 § 7 kpk. W związku z powyższym sąd pierwszej instancji nie może samodzielnie dokonywać zmian w treści złożonego przez prokuratora na podstawie art. 335 § 1 kpk wniosku, a każda zmiana treści takiego wniosku przez sąd orzekający stanowi zmianę warunków porozumienia zawartego pomiędzy prokuratorem, a oskarżonym, co w konsekwencji oznacza, że sąd wymierza oskarżonemu karę, na którą ani prokurator, ani oskarżony nie wyrazili zgody. Wobec powyższego w sytuacji, w której sąd I instancji uznałby, że wnioskowana przez prokuratora kara grzywny z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na trzyletni okres próby nie zasługuje na uwzględnienie, powinien był albo skierować sprawę na rozprawę i rozpoznać ją na zasadach ogólnych, albo wezwać strony do rozważenia potrzeby uzgodnienia modyfikacji złożonego wniosku. Powyższy pogląd jest zgodny z linią orzecniczą Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 22 sierpnia 2013 roku (sygn. akt II KK 199/13) stwierdził, iż sąd pierwszej instancji, orzekając na posiedzeniu

w trybie art. 343 § 1 - 6 kpk jest związany treścią uzgodnień pomiędzy oskarżonym i prokuratorem, poczynionych na podstawie art. 335 § 1 kpk i nie może wydać innego wyroku niż skazujący i orzec innej kary lub środka karnego od uzgodnionych przez strony (LEX nr 1350542). Ponadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1 sierpnia 2013 roku (sygn. akt II KK 80/13) podniósł, że sąd może wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335 § 1 kpk zmodyfikować, i tym samym wydać wyrok nie respektujący jego pierwotnej treści, tylko wówczas, gdy na te wprowadzone przez siebie zmiany uzyska zgodę obu stron tego porozumienia; gdy tak się jednak nie stanie, wówczas – mocą treści przepisu art. 343 § 7 kpk – sąd powinien rozpoznać tę sprawę na zasadach ogólnych (LEX nr 1353961).

Konstatując należy wskazać, iż sąd meriti naruszył art. 335 § 1 kpk i art. 343 § 7 kpk, co miało wpływ na treść zapadłego orzeczenia. Z tego względu zaskarżony wyrok wymagał zmiany w zakresie punktu 1 poprzez orzeczenie wobec oskarżonego A. B. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 2 kk warunkowego zawieszenia wykonania kary grzywny na okres 3 lat tytułem próby.

Jednocześnie orzeczenie warunkowego zawieszenia wykonania kary grzywny implikowało konieczność uchylecia punktu II wyroku dotyczącego zaliczenia okresu zatrzymania oskarżonego w dniu 14 marca 2014 roku na poczet kary grzywny na podstawie art. 63 § 1 kk. Orzeczenie w tym zakresie stało się bowiem bezprzedmiotowe z uwagi na brak efektywnie wykonywanej kary. W przypadku zarządzenia wykonania kary okres ten zostanie zaliczony na poczet kary grzywny.

Z uwagi na powyższe, Sąd Odwoławczy na mocy art. 437 § 1 i 2 kpk i art. 438 pkt 2 kpk zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie I wyroku wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. B. kary grzywny warunkowego zawiesił na okres 3 lat tytułem próby, a nadto uchylił punkt II wyroku, zaś w pozostałym zakresie utrzymał wyrok w mocy.

Ponadto na podstawie art. 624 § 1 kpk, kierując się zasadami słuszności, Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonego A. B. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, mając na względzie, że zmiana zaskarżonego wyroku była spowodowana wyłącznie wadliwym rozstrzygnięciem sądu pierwszej instancji, niezawinionym przez oskarżonego.